Rozchod Lota s Abramem

Původ materiálu
Tomáš Pavelka
Pořadí v lekci
3

Genesis 13

Postřehy pro učitelku

- Abram neuctívá Boha, protože by od něj nutně něco potřeboval. Má velké bohatství – že to nestačí. K Bohu se neobracíme pouze proto, že jsme v nouzi. Důvod je hlubší, chceme Boha samého, nejvyššího přítele, Otce.

- Abram uctívá Hospodinovo jméno na stejném místě jako předtím. I když je Bůh všude, člověk má zvláštní, pro Boha vyhrazená místa (dnes kostely), kde jej uctívá. Trochu jako my máme domluvená místa srazů s našimi přáteli. Víme, že se na nich vždy najdeme.

- Abram a Lot proti sobě nic nemají – přou se jen jejich pastýři. Znakem dospělosti je odpovědnost za další lidi. Člověk, který má odpovědnost za další lidi potřebuje volnost jednání. Proto lidé zakládají oddělené domácnosti. Někdy našemu přátelství s druhými lidmi prospívá jistý odstup – když je nevidíme pořád.

- Abram dává Lotovi vybrat. Není to zkouška, jako v pohádkách, kde je pravá princezna oblečená v hadrech a falešná v krásných šatech. Abram mu dává skutečně vybrat. Kdyby si Lot vybral pustiny, šel by Abram místo něj do úrodného údolí Jordánu. Vtip je spíše v tom, že Abram si může DOVOLIT dát Lotovi vybrat – nemusí se za každou cenu rvát dopředu, ví, že Bůh s ním bude i ve skromějších poměrech. Křesťan po jeho vzoru nemusí urvat všechno pro sebe, nemusí být všude první, Bůh s ním bude vždy – i když samozřejmě má možnost i usilovat o pohodlnější, lepší život. Ale nemusí ho mít nutně.

- Oblast kolem Jordánu je dobrá k životu, skutečně lepší než pustny kolem, je jako „zahrada Hospodinova“. To ale znamená, že tam chce žít každý. A když tam chce žít každý, všichni se tam nevejdou. Prosadí se tedy ti s ostřejšími lokty, bezohlední. Tak je to

dodnes všude, kde jsou peníze, moc, sláva, pohodlný život – to by chtěli všichni a tak se na taková místa tlačí. Nakonec se tam přirozeně prosadí spíše zlí, úskoční lidé. Proto je život v politice, ve velkém byznysu, v populární hudbě, v televizi nebo u filmu drsný. Lot v Sodomě přesto zůstává spravedlivým – stejně tak i v politice, světě peněz a médií najdeme i poctivé lidi. Číhá zde na ně však mnoho nástrah.

- Přestože si Lot vybral území u Jordánu, Abram se má na boží pokyn podívat na sever i na jih, na východ i na západ – tedy kam oko dohlédne, všude kolem. Abramovi patří i to bohaté uzemí u Jordánu, které si vybral Lot. Bohu aptří celá země a stejně tak i věřícím patří už teď celý svět. Abram má projít zemi křížem krážem. Tak i my, jako křesťané, kamkoliv přijdeme, máme se tam cítit tak, že je to už naše, že to jednou dostaneme za dědictví. Křesťan se nikde nemůže cítit úplně cize. Zároveň se všude chová odpovědně – jako nikdo neničí to, co mu patří, nebude přece ničit to, co mu jednou BUDE patřit.

Kulisy vaprávění

- Abram postupuje po stanovištích – tzn. postupuje od jedné oázy k druhé. Kromě míst kolem Jordánu je všude poušť. Ne písečná, ale kamenitá. Vypadala trochu jako naše hory Oblík a Raná – všude kamení, rostly tam spíše suché rostliny, bodláky. V oázách byly prameny, kde se mohly napít lidé i ovce. Lidé se tam společně mohli bránit loupežníkům a dravým šelmám.

- Jak vypadal oltář? Byla to hromada kamenů tak asi do pasu; měl po stranách čtyři rohy (obr. oltáře je v Dějepravě). Na oltář se dávala oběť, většinou ovce. Ta se spálila a jako kouř šla nahoru k Bohu. Abraham obětoval, aby Bohu řekl: Všechno jsem dostal od tebe, všechno, co mám, patří tobě, všechno si ode mne zase můžeš vzít. Na znamení toho ti jednu ze svých ovcí posílám zpět.

- Jordán je docela malá řeka. Je ještě užší než naše Ohře a docela mělký. Všude kolem je poušť; jen kolem JOrdánu roste pořád zelená tráva, spousta stromů, jsou kolem něj zahrady.

- O co se hádali pastýři? Když je někde stádo ovcí, rychle vypase všechnu trávu a pak se musí hledat další místo, kde stráva roste. Takže pastýři se asi hádali o ty pastviny. Ovce i lidé musí pít – a pramen je jen jeden, takže jedni jdou první, druzí musí dlouho čekat, než

se ovce napijí. Pastýři se asi hádali, kdo půjde dát napít svým ovcím první. I děti to znají – hádají se, kdo bude mít lepší kus pískoviště, lepší hračky. Kdyžjedno dítě něco dostaně, druhé to chce hned taky.

- Abram a jeho lidé, Lot a jeho lidé – každá ta skupina vypadala jako velká karavana s velbloudy, ktří nesly všechny stany, hrnce, oblečení, všechno, co měli. A kolem té karavany ještě velká stáda ovcí. Když se dali na pochod, byl to velký zmatek – jako by se najednou stěhovala celá vesnice.

Co by si děti mohly odnést

- Abram je velmi bohatý, má všechno a přece se modlí k Bohu a poslouchá ho. Všechno bohatství světa nám nemmůže nahradit rodiče, kamarády – a Boha teprv ne. Všechny věci, všechno bohatství si člověk užije jen když není sám. S Bohem člověk nikdy není sám.

- Moudřejší ustoupí. Hádky všechno pokazí. Když si děti hrají společně s kamarády nebo sourozenci a jen se hádají, společný čas uteče, už se musí domů nebo jít spát. A děti celý en čas prohádali. Lepší je nechat druhé si vybrat, než aby se všichni hádali o nejlepší hračku a pod.

- Nejlepší věci, nejlepší místa a pod. chtějí všichni. Vždycky se o ně budou přetahovat. Lepší je mít míň a mít klid.

- Pán Bůh slíbil Abramovi, že o nic nepřijde. Patří mu všechno na světě. My, křesťané, jsme Abramovi dědicové a také nám všechno patří. Ještě si to nemůžeme všechno vzít. Ale když budeme trpěliví, Bůh nám jednou dá všechno. Cokoliv děti chtějí, mohou se těšit, že to jednou bude jejich.

- Děti si ale také jistě pamatují, jak někdy nějakou věc hrozně chtěly, a když jí dostaly, za chvilku je přestala bavit. Mají doma různé hračky, se kterými si už dlouho nehrály. Raději než chtít pořád něco nového, měly by se rozhlédnout, kolik toho už mají. Děti si mohou vzpomenout na nějakou hračku, se kterou už si dlouho nehráli nebo na něco, co je dřív bavilo a co už dlouho nedělali a pod.

Motivační otázky

- Byly jste někdy na nějakém místě, které připomíná poušť? Kde toho moc neroste, je tam jen kamení, skály a bodláčí?
- Kde musíte dlouho čekat, než se na vás dostane řada (jako Abramovi a Lotovi pastýři u studny).?
- O co (ve škole, ve školce, na hřišti, doma) se děti nejvíc hádají? Co by všichni chtěli mít?
- Vzpomínáte si na něco, co jste hodně chtěli a pak vás to omrzelo?
- Vzpomenete si na najěkou hračku, se kterou jste si už dlouho nehrály?

Odkaz na pracovní list
07 Abram a Lot
Kam dále
NŠ Louny
Cílová skupina
Školní
Katechetické cykly
NŠ Louny
Biblický odkaz (kat)
Genesis 13